

பள்ளி அளவிலான இசைப் போட்டி

முதல் திருமுறை / First Thirumurai

தெய்வமணி மாலை

சென்னைக் கந்தகோட்டம்

பன்னிரு சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருஒங்கு புண்ணியச் செயல்ளங்கி அன்பருள்
திறலோங்கு செல்வம்ளங்கச்
செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்பம்
திகழ்ந்தோங்க அருள்கொடுத்து
மருஒங்கு செங்கமல மலர்ளங்கு வணம்ளங்க
வளர்கருணை மயம்ளங்கிழேர்
வரம்ளங்கு தெள்அமுத வயம்ளங்கி ஆனந்த
வடிவாகி ளங்கிஞான
உருங்கும் உணர்வின்நிறை ஓளிளங்கி ளங்கும்மயில்
ஊர்ந்தோங்கி எவ்வுயிர்க்கும்
உறவோங்கும் நின்பதம்என் உளம்ளங்கி வளம்ளங்க
உய்கின்ற நாள்எந்தநாள்
தருங்கு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ளங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

2. ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ளென்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
 உறவுகல வாமைவேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசுவேண் டும்பொய்மை
 பேசா திருக்கவேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்
 பிடியா திருக்கவேண்டும்
 மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும்உனை
 மறவா திருக்கவேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வில்நான் வாழுவேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ழங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.
3. வன்பெரு நெருப்பினைப் புன்புழுப் பற்றுமோ
 வானைஒரு மான்தாவுமோ
 வலியுள்ள புலியைஒர் எலிசீறு மோபெரிய
 மலையைஒர் ராச்சிறகினால்
 துன்புற அசைக்குமோ வச்சிரத் து ‘ண்ணேரு
 துரும்பினால் துண்டமாமோ
 சூரியனை இருள்வந்து சூழுமோ காற்றில்மழை
 தோயுமோ இல்லைஅதுபோல்
 அன்புடைய நின்அடியர் பொன்அடியை உன்னும்அவர்
 அடிமலர் முடிக்கணிந்தோர்க்
 கவலமுறு மோகாமம் வெகுளிஉறு மோமனத்
 தற்பழும்வி கற்பம்உறுமோ

தன்புகழ்செய் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ளங்கு கந்தவேளே
தன்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

4. கற்றமே வைரொடும் கூடிநில் லேன்கல்வி
கற்கும்நெறி தேர்ந்துகல்லேன்
கனிவுகொண் டுவதுதிரு அடியைஞரு கனவினும்
கருதிலேன் நல்லனஅல்லேன்
குற்றமே செய்வதென் குணமாகும் அப்பெருங்
குற்றம்எல் லாம்குணம்எனக்
கொள்ளுவது நின்அருட்குணமாகும் என்னில்என்
குறைதவிர்த் தருள்புரிகுவாய்
பெற்றமேல் வரும்ளரு பெருந்தகையின் அருள்உருப்
பெற்றெழுந் தோங்குசுட்ரே
பிரணவா காராரின் மயவிமல சொருபமே
பேதமில் பரப்பிரமமே
தற்றகைய சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ளங்கு கந்தவேளே
தன்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.
5. நான்கொண்ட விரதம்நின் அடிஅலால் பிறர்தம்மை
நாடாமை ஆகும்இந்த
நல்விரத மாம்கனியை இன்மைஎனும் ஒருதுட்ட
நாய்வந்து கவ்விஅந்தோ
தான்கொண்டு போவதினி என்செய்வேன் என்செய்வேன்
தளராமை என்னும்ளருகைத்
தடிகொண்டடிக்கவோ வலியிலேன் சிறியனேன்
தன்முகம் பார்த்தருளுவாய்
வான்கொண்ட தெள்அமுத வாரியே மிகுகருணை

மழையே மழைக்கொண்டவே
வள்ளலே என்இருகண் மணியேன் இன்பமே
மயில்ஏறு மாணிக்கமே
தான்கொண்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ழங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.